

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **M. B.**, bytem K. u H. 269, zast. JUDr. Michalem Bortelem, advokátem se sídlem v Brně, Jakubská 121/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2011, č. j. KUOK 71654/2010, sp. zn. KÚOK/58050/2011/ODSH-SD/310, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žalovanému **se** náhrada nákladů **nepřiznává.**

III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 9. 5. 2011, č. j. MMPr/054187/2010, kterým byl žalobce uznán viným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kterého se žalobce měl dopustit tím, že „dne 15. 7. 2010 v době kolem 20:20 hodin v obci P. na ulici T.

překročil při jízdě osobním automobilem ... nejvyšší dovolenou rychlost, která v tomto úseku činí 50 km/h, kdy mu byla hlídkou Policie ČR naměřena silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI rychlost 94 km/h. Po zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 91 km/h“. Tím žalobce porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Za tento přestupek byla uložena žalobci pokuta ve výši 6.000 Kč, zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a náhrada nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

V žalobě namítal žalobce, že žalovaný doručoval žalobci napadené rozhodnutí ze dne 28. 6. 2011 tak, že doručovatel vhodil do schránky nepřítomného žalobce (dovolená) 7. 7. 2011 poučení bez uvedení data a podpisu doručovatele a žádný další dokument se ve schránce nenacházel. Podle záznamů žalovaného doručovatel učinil pokus o doručení 4. 7. 2011, podle toho vyznačil žalovaný právní moc na rozhodnutí 14. 7. 2011. Žalovaný pak považoval rozhodnutí za doručené fikcí, i když k výzvě doručovatele nebyla připojena výzva od kdy do kdy a ve kterou denní dobu si může adresát vyzvednout zásilku na pobočce držitele poštovní licence. Protože údaje doručovatele dodané žalovanému jsou v rozporu se skutečností a žalobce nebyl z důvodu dovolené přítomen, nastaly podmínky pro postup správního orgánu podle § 41 odst. 3 správního řádu a nebyly splněny podmínky pro doručení fikcí a § 23 odst. 5 správního řádu – adresát nebyl poučen o důsledcích doručované písemnosti. Proto žalobce navrhl soudu, aby se nejdříve zabýval tím, zda napadené rozhodnutí nabylo právní moci a je způsobilé soudního přezkumu. Druhou žalobní námitkou žalobce namítal, že žalovaný neučinil veškeré potřebné úkony k vyvrácení pochybností o správnosti provedeného měření, omezil se jen na teoretické úvahy, které dostatečně nepodložil. Chyby měření spočívaly v nevhodně zvoleném místě, k čemuž by měla být obsluha proškolená, záměrný kříž dokumentující polohu vozidla se nacházel nikoli na vozidle, ale na sloupu pouličního osvětlení, což podle odborného vyjádření znamená, že nelze nezpochybnitelně a jednoznačně přestupek řešit. Přitom změřená rychlost je hraniční a kdyby došlo k opravě výsledku o pouhé 2 km/h směrem dolů, šlo by o jinou skutkovou podstatu při zcela jiné sankci. Dalším možným vysvětlením dle odborného vyjádření je, že rychlým pohybem obsluhy rychloměru při snaze zachytit vozidlo došlo k efektu patrném na snímku. Tak mohlo dojít ke změření druhého vozidla, které je na snímku vidět. Při měření vozidla na vzdálenost 144,2 m by při otočení měřidla o jeden stupeň došlo k posunu záměrného bodu o 2,52 m. Žalovaný se s možností, že bylo zachyceno jiné vozidlo, vůbec nevypořádal. Žalobce také odmítl závěr žalovaného, že nevhodně zvolené místo měření nemělo zásadní vliv na výsledek měření a identifikaci vozidla. Žalobce nadnesl otázku, zda nebyla motivací k rozhodnutí žalovaného snaha rozhodnout v jednoroční lhůtě pro projednání přestupku místo toho, by se vypořádal se všemi námitkami pro i proti žalobci. Tím byla porušena zásada legality, zásada zneužití a překročení pravomoci, přiměřenosti, a to tím, že si žalovaný neopatřil všechny podklady potřebné pro rozhodnutí o stavu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Jako důkaz navrhl žalobce čestné prohlášení žalobce a Moniky Belliové ze dne 18. 7. 2011, kopii poučení adresáta k napadenému rozhodnutí, cestovní smlouvu ze dne 30. 6. 2011 a kopii odborného vyjádření společnosti ATS-TELCOM ze dne 3. 11. 2010.

Ve vyjádření žalovaný uvedl, že žalobce zaslal dopisem ze dne 18. 7. 2011 žalovanému žádost o určení okamžiku doručení písemnosti ze dne 28. 6. 2011 na den 18. 7. 2011 nebo rozhodl o neplatnosti doručení. Usnesením ze dne 31. 8. 2011

žalovaný žádost žalobce zamítl. Žalovaný se neztotožnil s tvrzením žalobce, že si nemohl písemnost vyzvednout pro dočasnou nepřítomnost, kterou nezavinil. Touto nepřítomností byla dovolená, proto nešlo o situaci, kterou žalobce nemohl řešit v dostatečném předstihu v souladu s koncepcí odpovědnosti adresáta za svou doručovací adresu podle § 19 odst. 3 správního řádu. Tento závěr je i v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 29. 4. 2009, č. j. 2 As 1/2009-79. Námitku žalobce, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, žalovaný odmítl s tím, že tento názor nemá reálný podklad (absence důkazů) ve spisovém materiálu, který obsahuje záznam o přestupku s fotodokumentací a výslech svědka – příslušníka Policie ČR provádějícího měření rychlosti. Tyto důkazy byly ještě doplněny o odborné vyjádření a jeho doplnění společností ATS-TELCOM PRAHA a.s. Tento soubor důkazů vyvrací úvahy žalobce.

V replice žalobce uvedl, že dovolená žalobce byla dlouhodobě plánovaná a žalobce nemohl zastavit svůj život a vyčkávat rozhodnutí žalovaného, o němž nevěděl, kdy bude doručováno. Takový požadavek na žalobce by nebyl ospravedlnitelný. Dovolenu žalobce lze považovat za dočasnou nepřítomnost podle § 24 odst. 2 správního řádu, kvůli níž si žalobce nemohl písemnost převzít bez svého zavinění. Argumentace podle žalovaným citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu se týká spíše dlouhodobého pobytu v rámci republiky. Záznam o přestupku a výpověď policisty nelze považovat za důkaz, který by vyvrátil žalobní námitky.

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 28. 6. 2011.

Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že podle oznámení přestupku (bez uvedení data sepsání) dne 15. 7. 2010 ve 20:20 hodin byla žalobci naměřena rychlost 94 (91) km/h v úseku s povolenou rychlostí jízdy 50 km/h. Podpis řidiče a jeho vyjádření zde nejsou uvedeny. Podle fotodokumentace byla rychlost vozidla žalobce 94 km/h, čas 20:20:51, vzdálenost od vozidla 144,2 m. V knize radaru je uveden čas, tovární a registrační značka a barva vozidla, naměřená rychlost a poznámka, že přestupek byl vyřešen oznámením. Podle ověřovacího listu měřicího zařízení byl rychloměr ověřen a platnost ověření končila dne 18. 11. 2010. Podle vyjádření pprap. Martina Jemelky, který prováděl obsluhu měření, nemohlo dojít k záměně vozidla ani řidiče a ve vozidle se kromě řidiče nikdo jiný nenacházel. Žalobce s přestupkem souhlasil, bylo s ním sepsáno oznámení o přestupku a byla mu dána možnost písemně se vyjádřit, čehož nevyužil, oznámení odmítl podepsat.

Podle protokolu o projednání přestupku žalobce uvedl, že rychlost nepřekročil, že fotografie je nedůvěryhodná, protože v jejím středu je sloup a je zde i vozidlo jedoucí v protisměru, byla pokročilá hodina, mohlo být šero, světlo spolujezdce svítí moc, mohlo udělat paprsek, noční měření bez blesku není moc důvěryhodné. K vyjádření přiložil žalobce žádost o provedení znaleckého posudku. K fotografii žalobce uvedl, že není poznat, kdo vozidlo řídí a vznesl otázku, proč vozidlo Audi je nad žalobcem s časem 20:27, k ověřovacímu listu žalobce uvedl, že s radarem se mohlo leccos stát, mohl spadnout, používá se denně, může nastat chyba v měření. Žalobce k věci uvedl, že jel v koloně, vedle kamionu, při projednání s policisty žalobce uvedl, že s přestupkem nesouhlasí a proto papír nepodepsal. Tak rychle

žalobce nemohl jet, protože kamion v daném místě takovou rychlostí jet nemohl. K dotazu správního orgánu, proč se nevyjádřil do oznámení, žalobce uvedl, že policista mu řekl, že když s přestupkem nesouhlasí, nemusí nic podepisovat. Radar byl na chodníku a nemusel být správně ustaven. Podle písemné žádosti žalobce požádal o vypracování znaleckého posudku, který by vyloučil chyby v instalaci radaru, protože se žalobce domnívá, že radar nebyl umístěn podle návodu a rychlost byla měřena ve špatném úhlu a ne v úhlu, ve kterém má být radar nastaven směrem k vozovce, tudíž mohlo dojít ke zkreslení údajů a vzniku odchylek (naměřené rychlosti). Nedodržením stanovených podmínek při instalaci, tj. špatný úhel nastavení nebo nerovný podklad, se projeví odchylkou měření větší, než je stanovena. Měření pak není věrohodné a v souladu se zákonem. Žalobce požádal i o doložení, že policisté jsou v pracovním poměru k Policii ČR. Podle odborného vyjádření společnosti ATS-TELCOM PRAHA a. s. ze dne 3. 11. 2010, které doložil do správního spisu zaměstnanec dopravního inspektorátu Policie ČR v Přerově, je *na předložené fotodokumentaci vidět, že záměrný kříž, který dokumentuje polohu měřicího laserového paprsku, není na vozidle, ale na sloupu pouličního osvětlení. Podle názoru shora uvedené společnosti na základě tohoto snímku nelze nezpochybnitelně a jednoznačně řešit dopravní přestupek, přestože pravděpodobnost, že naměřená hodnota patří k vozidlu, které je za sloupem, je vysoká. Na snímku je pouze jedno vozidlo měřené na příjezdu. Tento výsledek může být způsobem dvěma faktory – posunutím kříže proti paprsku (tzn. závada na měřící, jenž by se měla řešit servisním zásahem) nebo sledováním vozidla v průběhu měření. Obsluha by měla být proškolená tak, aby si uměla vybrat vhodné místo pro měření. To je místo, ze kterého je možné sledovat měřený úsek bez překážek ve výhledu. Přitom vzdálenost od vozovky by měla být co nejmenší. Je-li vzdálenost větší, může to vést k tomu, že obsluha se snaží hledáčkem zachytit vozidlo a při rychlém otáčení laseru za vozidlem by mohlo za určitých okolností dojít k efektu patrném na přiložených snímcích. V rámci školení obsluhy je také doporučováno stisknout spoušť laserového rychloměru v okamžiku, kdy vozidlo vjíždí do zorného pole hledáčku, tedy do prostoru, který je dostupný laserovému paprsku. V tomto případě není nutné vůbec otáčet laser za vozidlem nebo jen minimálně. Jestliže se objeví vozidlo jedoucí podstatně rychleji než ostatní, je možné ho sledovat hledáčkem laseru, ale je třeba mít zorné pole bez překážek. Pak nelze proti naměřené hodnotě ani snímku nic namítat. Podle vyjádření žalobce toto odborné vyjádření potvrzuje nesprávnost měření rychlosti. Správní orgán I. stupně si vyžádal od společnosti ATS-TELCOM PRAHA a. s. doplnění odborného vyjádření. Podle tohoto vyjádření ze dne 16. 2. 2011 celý systém měření je založen na požadavku zajištění toho, aby naměřená hodnota nemohla být zkreslena žádnými vnějšími vlivy. V případě, že došlo ke změření rychlosti, znamená to, že měření nebylo ovlivněno žádnými dalšími vnějšími vlivy a hodnota odpovídá skutečnosti. Měření trvá přibližně 0,333 s. V tomto časovém úseku proběhne několik měření a pokud některý z výsledků výrazně statisticky vybočuje, je celé měření označeno jako chybné a zobrazí se chybová zpráva. Na základě uvedených údajů lze konstatovat, že naměřená rychlost uvedená ve fotodokumentaci odpovídá skutečné rychlosti vozidla, přičemž obsluha musí vybírat místo měření bez překážek ve výhledu. Podle vyjádření žalobce ze dne 16. 3. 2011 místo nebylo vybráno správně, nechápe smysl kříže a měření bylo divné. Podle výpovědi M. J., policisty měřicího rychlost, ze dne 16. 3. 2011 kříž se objeví až na fotografii, paprsek se musí odrazit a vrátit do přístroje, zaměřovací bod musí být na vozidle, do postavení kříže nelze ze strany obsluhy zasahovat. Kdyby byl zaměřen sloup, byla by naměřená rychlost nulová. Žádná chybová zpráva se na přístroji při měření vozidla žalobce neobjevila.*

V rozhodnutí o přestupku uvedl správní orgán I. stupně všechny důkazy, podrobně je popsal, citoval z nich a vyvodil z nich, že dostatečně, jednoznačně a spolehlivě byl prokázán pravý stav věci, o němž není žádných důvodných pochybností.

K doručení napadeného rozhodnutí soud zjistil, že podle doručenky a prohlášení doručujícího orgánu, uvedeného na ní, *adresát nebyl zastižen a zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od 4. 7. 2011. Výzva k vyzvednutí uložené zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky byla zanechána*, na doručence je uvedeno jméno doručovatelky a její podpis. Dále je uvedeno, že zásilka byla vložena do schránky dne 15. 7. 2011 v 8:35 hodin a k tomu je uvedeno jméno a příjmení jiné doručovatelky, nečitelný podpis a otisk razítka pošty Holešov s datem 15. 7. 2011.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žaloba byla podána k poštovní přepravě 25. 7. 2011, napadené rozhodnutí nabylo podle doložky žalovaného právní moci 14. 7. 2011, k doručení bylo předáno 1. 7. 2011. Z uvedených údajů se podává, že pokud žaloba proti rozhodnutí ze dne 28. 6. 2011 byla podána k poštovní přepravě 25. 7. 2011, byla dvouměsíční lhůta k podání žaloby jednoznačně dodržena. Pokud žalobce podal proti rozhodnutí žalobu, je zjevné, a to i podle obsahu žaloby, že se s jeho obsahem seznámil.

Podle § 23 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném od 1. 7. 2011, *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.*

Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odstavce 4 se *adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.*

Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*

Podle § 24 odst. 2 správního řádu *prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.*

Smyslem a účelem doručování písemností ve správním řízení je především to, aby se účastník řízení seznámil dostatečně s jejich obsahem a proto prvá žalobní námitka není důvodná. V souzené věci je nesporné, že žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno, reagoval na něj žalobou zaslanou soudu i správnímu orgánu

(spolu s žádostí o odklad výkonu rozhodnutí). Napadené rozhodnutí bylo objektivně doručeno do dispoziční sféry žalobce tak, že mohl podat žalobu s dostatečným časovým předstihem před uplynutím dvouměsíční lhůty k jejímu podání (pokud provedeme výpočet uplynutí lhůty podle doručky a doložky právní moci na napadeném rozhodnutí a vezmeme v úvahu i žalobcem tvrzený návrat z dovolené v noci z 16. na 17. 7. 2011). V takovém případě je nadbytečné provádět dokazování navržené žalobcem, a to čestným prohlášením jeho otce a sestry o tom, že ve schránce žalobce se nacházelo pouze poučení adresáta, které nebylo datováno, podepsáno a nebylo zde uvedeno, kdy a kde si adresát může zásilku vyzvednout. Ze stejných důvodů je nadbytečné provádět důkaz poučením adresáta, protože k žádné újmě a zkrácení práv žalobce nedošlo, neboť zasílané rozhodnutí obdržel – obálka s napadeným rozhodnutím byla vhozena do schránky žalobce 15. 7. 2011. Ostatně v žalobě sám žalobce poukazuje na vady napadeného rozhodnutí (srov. bod IV. žaloby), jmenovitě na nedostatečné zjištění skutkového stavu. Z podaného skutkového stavu o doručování, o němž soud nemá pochybnosti vzhledem k výše uvedenému, je zjevné, že nedošlo k doručení napadeného doručení tzv. fikcí či spíše vyvratitelnou domněnkou (podle § 24 odst. 1 správního řádu) a že by se toto rozhodnutí nedostalo k rukám žalobce, proto i z tohoto hlediska je první žalobní námitka lichá.

Jako důvodnou neshledal soud ani druhou žalobní námitku. Pochybnosti do zjištěného skutkového stavu vneslo mimo tvrzení žalobce, která nebyla ničím podložena a prokázána, odborné vyjádření společnosti ATS-TELCOM PRAHA a. s. ze dne 3. 11. 2010. Avšak tyto pochybnosti byly vyvráceny dalším odborným vyjádřením téže společnosti (podepsané týž ředitelem) v dopise ze dne 14. 2. 2011, podle jehož závěru naměřená rychlost uvedená ve fotodokumentaci odpovídá skutečné rychlosti vozidla (srov. doslovnou citaci z vyjádření uvedenou shora). Z vyjádření uvedené společnosti a policisty, který prováděl měření a byl proškolen, se podává, že pokud by z několika měření v průběhu 0,333 s některé statisticky vybočovalo nebo by se laserový paprsek odrazil od sloupu, objevila by se na přístroji chybová zpráva a měření by vůbec neproběhlo. Proto soud shledal toto vyjádření jako dostatečně přesvědčivé. Jiné pochybnosti nebyly do zjištění skutkového stavu vneseny ani žalobce neuvedl žádné další námitky, které by zjištění skutkového stavu zpochybnil.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žalovaný žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 30. 7. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně